

Eerste lezing uit het boek Jesaja (Jes. 6:1-2a.3-8)

In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Heer,
gezeten op een hoogverheven troon.

De zoom van zijn mantel vulde de hele tempel.

Boven Hem stonden serafs.

Zij riepen elkaar toe: 'Heilig, heilig,
heilig is de HEER van de hemelse machten.

Heel de aarde is vervuld van zijn majesteit.'

Door het luide roepen schudden de deurpinnen in de dorpels,
en de tempel vulde zich met rook.

Ik schreeuwde het uit: 'Wee mij! Ik ben verloren,
want ik ben een mens met onreine lippen,
en ik leef te midden van een volk dat onreine lippen heeft.

En nu heb ik met eigen ogen de koning,
de HEER van de hemelse machten, gezien.'

Toen nam een van de serafs met een tang
een gloeiend kooltje van het altaar
en vloog daarmee op mij af.

Hij raakte mijn mond ermee aan en zei:

'Dit heeft je lippen aangeraakt;
je schuld is geweken, je zonden zijn tenietgedaan.'

Daarop hoorde ik de stem van de Heer zeggen:

'Wie zal Ik sturen? Wie kan namens ons gaan?'

Ik antwoordde: 'Hier ben ik, stuur mij.'

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 138)

Ik wil U loven met heel mijn hart.

Ik wil U loven met heel mijn hart,
voor U zingen onder het oog van de goden,
mij buigen naar uw heilige tempel,
uw naam loven om uw liefde en trouw.

Ik wil U loven met heel mijn hart.

Grote dingen hebt U beloofd, tot eer van uw naam.
Toen ik U aanriep, hebt U geantwoord,
mij bemoedigd en gesterkt.

Ik wil U loven met heel mijn hart.

Laten alle koningen op aarde U loven, HEER,
zij hebben de beloften uit uw mond gehoord.
Laten zij de wegen van de HEER bezingen:
'Groot is de majesteit van de HEER.'

Ik wil U loven met heel mijn hart.

Al is mijn weg vol gevaren, U houdt mij in leven,
U verdedigt mij tegen de woede van mijn vijanden,
uw rechterhand brengt mij redding.
De HEER zal mij altijd beschermen.
HEER, uw trouw duurt eeuwig,
laat het werk van uw handen niet los.

Ik wil U loven met heel mijn hart.

Tussenzang

Tweede lezing uit de eerste brief aan de Korintiërs

(1 Kor. 15:1-11)

Broeders en zusters,

ik herinner u aan het evangelie dat ik u verkondigd heb, dat u hebt aangenomen, dat uw fundament is en uw redding – als u tenminste vasthoudt aan de boodschap zoals ik u die verkondigd heb.

Anders bent u tevergeefs tot geloof gekomen.

Het belangrijkste dat ik u heb doorgegeven,

heb ik op mijn beurt ook weer ontvangen:

dat Christus voor onze zonden is gestorven,

zoals in de Schriften staat, dat Hij is begraven,

dat Hij op de derde dag is opgewekt,

zoals in de Schriften staat,

en dat Hij is verschenen aan Kefas en vervolgens aan de twaalf.

Daarna is Hij verschenen aan meer dan

vijfhonderd broeders en zusters tegelijk,

van wie er enkelen gestorven zijn,

maar de meesten nu nog leven.

Vervolgens is Hij aan Jakobus verschenen

en daarna aan alle apostelen.

Pas op het laatst verscheen Hij ook aan mij,

misgeboorte die ik was.

Want ik ben de minste van de apostelen,

ik ben de naam apostel niet waard

omdat ik Gods gemeente heb vervolgd.

Maar door zijn genade ben ik nu wat ik ben.

En zijn genade is bij mij niet zonder uitwerking gebleven.

Integendeel, ik heb veel harder gewerkt

dan alle andere apostelen, althans, niet ik,

maar Gods genade die mij bijstaat.

In ieder geval, of zij het nu zijn of ik,

wij verkondigen allemaal de boodschap die ik u verkondigd heb,

en door die boodschap bent u tot geloof gekomen.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie (Luc. 5:1-11)

Toen Hij eens aan de oever
van het Meer van Gennesaret stond
en het volk zich om Hem verdrong
om naar het woord van God te luisteren,
zag Hij twee boten aan de oever van het meer liggen;
de vissers waren eruit gestapt,
ze waren bezig de netten te spoelen.
Hij stapte in een van de boten, die van Simon was,
en vroeg hem een eindje van het land weg te varen;
Hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot.
Toen Hij was opgehouden met spreken, zei Hij tegen Simon:
'Vaar naar diep water
en gooi jullie netten uit om vis te vangen.'
Simon antwoordde:
'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen
en niets gevangen.
Maar als U het zegt, zal ik de netten uitwerpen.'
En toen ze dat gedaan hadden,
zwom er zo'n enorme school vissen in de netten
dat die dreigden te scheuren.
Ze gebaarden naar de mannen in de andere boot
dat die hen moesten komen helpen;
nadat dezen bij hen waren gekomen,
vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken.
Toen Simon Petrus dat zag,
viel hij op zijn knieën voor Jezus neer en zei:
'Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens.'
Hij was verbijsterd, net als allen die bij hem waren,
over de enorme hoeveelheid vis die ze gevangen hadden;
zo verging het ook Jakobus en Johannes,
de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten.
Jezus zei tegen Simon:
'Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen.'
En nadat ze de boten aan land hadden gebracht,
lieten ze alles achter en volgden Hem.